

Midpunkt dragne Radier, frembød sig ham naturligt den Opgave, at dele en Cirkel, fra et givet Punkt af Diameterne i et givent Forhold; thi kunde denne Opgave løses for Cirkelen, saa kan den det ogsaa for Ellipsen. Han fremsatte denne Opgave for Mathematikerne med den Tilsætning at han ikke troede, at den directe lod sig opløse; hvo som kunde vise ham andet skulde være ham *magnus Apollonius*. Opgaven kom til at bære hans Navn, og er siden bleven bearbejdet af mange Mathematikere af første Rang. Analysens Opfindelse og Fremvekt gav Mathematikerne Midler i Hænder til bestandigen mere at forfuldkomme Opløsningen af denne berømte Opgave. *Jaurat* havde allerede givet den sande Anomalie ved Middelanomalien indtil den 6te Potents, *Cagnoli* indtil den 9de; men da de kun gave Resultater, ikke disse Resultaters almindelige Form, ikke den almindelige Lov, hvorefter de fundne Resultaters Udvikling efter Godtbefindende kan fortsættes, saa var endnu kun lidet vundet for den egentlige Hensigt. Det var den berømte Astronom *Schubert* forbeholdet at afhjælpe dette Savn. Ved at udvikle Udtrykkene for Functioner af den excentriske Anomalie, og ved beqvemt at indføre den i Udtrykkene for den sande, er det lykket denne store Analytiker, at give en i egentlig Forstand direct Opløsning af den Keplerske Opgave. I *Bodes astronomisches Jahrbuch* for 1820 findes denne Opløsning, tillige med den numeriske Udvikling for den sande Anomalie og Radius vector indtil den 13de Potents af Eccentriciteten.

Omtrent paa samme Tid, som *Schubert*, fattede Professor *De-gen* det Forsæt at foretage denne Udvikling indtil den 16de Potents af Eccentriciteten. Uden at gaæ igiennem den excentriske Anomalie, udviklede han Skridt for Skridt den af *Laplace* i hans *Théorie du mouvement et de la Figure elliptique des planetes* givne involutoriske Formel. Dette Arbejde tiente ikke blot til Bekræftelse paa *Schuberts*,

i det Forf. fandt de af denne angivne numeriske Coëfficienter fuldkommen rigtige; men han opdagede tillige, ved de under Arbeidet gjorte Bemærkninger, en saare simpel og symmetrisk Lov for Udviklingen af den sande Anomalie, i Følge hvilken man kan fortsætte denne saa langt man vil, som og bestemme ethvert Led, f. Ex. e^{22} sin 18 m uafhængigt af de övrige forhen fundne Led. Til det Opdagede föier Forf. endnu adskillige for den theoretiske Astronomie nyttige Udviklinger og Anvendelser.

Som bekiendt er det saa langt fra at Magnetnaalen overalt viser lige mod Nord og Syd, at den meget mere paa de fleste Steder har en betydelig Afvigelse fra denne Retning, saavel til Östen som til Vesten. Denne *Afvigelse*, der i Begyndelsen blot kiendtes som en Misviisning for Söemændene, der vilde bruge Magnetnaalen for at finde Vei paa Havet, erkjendtes siden ved nöiere Undersögelse for at være en sand Anviisning til at kiende de magnetiske Kræfters Udbredelse i Jordkloden, og turde maaskee engang i sin Tid give Anledning til at Compasset kunde endnu give Söemanden en fuldkomnere Veiledning, end det nogensinde vilde, om det overalt viiste eensformigt mod samme Himmelpunkter. Men skulle vi i denne Henseende giöre de önskelige Fremskridt, maa Videnskaben vedholdende beriges med Iagttagelser over Magnetnaalens Stilling, der saa at sige uafsladeligen forandrer sig paa hvert Sted. For London og Paris er man heldig nok til, over Magnetnaalens Forandringer at have Iagttagelser, der udstrække sig over halvtredie Aarhundreder, hvorblandt dog de tidligere ikkun maa betragtes som lidet nöiagtige. Hos os have *Louserne*, Fader og Sön, giennem den störste Deel af det forrige Aarhundrede anstillet nöiagtige Iagttagelser over Magnetnaalens Retning. Vor nærværende Navigationsdirecteur, Commandeur og Ridder *Wlengel*, har nu i en Række af Aar ladet Undersögelserne